

podczas pory kąpielowej,

od połowy Maja, do połowy września, w każdą niedzielę.

KRYNICA

Pismo poświęcone sprawom polskich zdrojowisk.

REDAKTOR i WYDAWCA:

Inżynier BRONISŁAW BABEL w Krynicy.

Przedpłatę frankowaną

przyjmuje Administracja tygod. „Krynica“ w Krynicy, tudzież wszystkie urzęda pocztowe.

INSERATY przyjmują się, za opłatą od miejsca wiersza drobnym drukiem (petit) po 6 ct.

BIURO

Redakcyi i Administracyi

jest w Krynicy, w oficynach „Willi Ułana“ i „Willi białego Orła“.

PRZEDPŁATA

na cały sezon kąpielowy wynosi:
w Krynicy . . . 2 złr. 30 ct.
z przesyłką poczt. 2 „ 50 „
za granicą . . . 3 „ — „
Numer pojedynczy w Krynicy kosztuje 14 centów.

KALENDARZ TYGODNIOWY:

6) Niedziela 15. po Zielonych świętach Zachar. Pr. — 7) Reginy Panny. — 8) Narodzenie Najświętszej Panny Maryi. — 9) Gorgoniusza M. — 10) Mikołaja z Tolent. — 11) Prota i Jacka. — 12) Gwidona Wyznawcy. — 13) Niedziela 16 po Zielonych świętach Im. NP.

Wynik tegoroczny sezonu kąpielowego.

Sezon tegoroczny w zdrojowiskach naszych — o ile sięgają nasze wiadomości — nie dopisał oczekiwaniom uzasadnionym, że będzie lepszym od przeszłorocznego sezonu kąpielowego. Czemu to przypisać? Naprawdę nie znajdujemy na to odpowiedzi.

Twierdzą powszechnie, iż ogólne zubożenie kraju, coraz większe podatki, a mniejsze dochody — są przyczyną ogólnej oszczędności i rachowania się z wydatkami. Jest w tem twierdzeniu po części słuszność. Mówimy jednak iż tylko po części mają ci słuszność, którzy tak twierdzą. Jakże bowiem pogodzić z tem twierdzeniem ten pewnik, że w wodach zagranicznych jak np. w Francensbadzie, Schwalbach, Kissingen, Ostendzie itd. bawi wiele rodzin polskich i to takich, których u naszych wód nie widzimy, albo bardzo rzadko. Wszakże o tej porze kwitnie w całej pełni u wód zagranicznych „die polnische Saison“. Czytając listy gości obcych zdrojowisk, spotykamy się co krok z polskimi nazwiskami, opatrzonemi wszelkimi tytułami, jakie tylko być mogą przywiązane do tego lub owego nazwiska....

Jeżeli więc może kwitnąć „die polnische Saison“ u wód zagranicznych, dlaczegoż nie może to samo być u nas? Widocznie więc zubożenie kraju i powszechna bieda, na którą się słusznie uskarżamy, nie sięga do ogółu — skoro wystarczają nam jeszcze nasze zasoby na tyle, aby niemi zasilać można zdroje zagraniczne z uszczerbkiem własnych.

Przypatrzmy się naszym węgierskim sąsiadom. Oni rzadko wyjeżdżają do zdrojów zagranicznych, gdyż wolą wyjechać do swoich zdrojowisk, aby wydany pieniądz pozostał w kraju. Wyjeżdżają tylko ci, którzy zmuszeni są szukać takich wód, jakich nie ma w kraju. Uczmy się od nich pierwszych podstaw ekonomii politycznej i narodowej.

Do złego wyniku tegorocznego sezonu kąpielowego,

przyczyniły się również w znacznej części baśnie rozsiewane z początkiem sezonu, o chorobach zaraźliwych, jakie miały panować w naszych zdrojowiskach. Skąd się wzięły owe baśnie — nie wchodzimy w to. Ludzie są skłonni do rozsiewania plotek i robienia z komara: wołu. Że jednak ludzie, do rozsiewania podobnych baśni nie mieli podstawy, to więcej jak rzecz pewna. Jeden lub dwa wypadki, w tej lub owej miejscowości, ospy — to może jeszcze nie epidemia! to jeszcze nie panująca choroba nagminna, często pobieżnie badana dla braku czasu przez lekarzy ku temu celowi na krótki czas wysłanych!. Lekarze ci wracając do swej siedziby, robili relacye o tych chorobach. I rzeczywiście, ten kto o tych relacyach coś zasłyszał nie mając pewnych wiadomości, z pewnością dziesięciu znajomych odwiódł od zamiaru jechania do kąpiel, gdzie miały panować rzekome choroby zakaźne. Czy to była zbyt gorliwa troska o zdrowie mogących przybyć gości kąpielowych — czy co innego, tego nie wiemy. Wiemy tylko tyle, iż właśnie ta zbyt gorliwość, zaszkodziła zakładom zdrojowym. Miejmy więc z tego naukę na przyszłość, jak postępować należy, aby zrobić i swoją powinność i nie szkodzić zakładom zdrojowym, przez zbyt gorliwość w interesie publicznym.

Jeżeli więc weźmiemy na uwagę, to cośmy wyżej powiedzieli — to i dziwić się nie możemy, iż tegoroczny sezon kąpielowy u wód krajowych nie wypadł dobrze.

Wszędzie napotykamy na skargi i utyskiwania na zły sezon kąpielowy. Kupcy, przemysłowcy, właściciele domów itd., wszyscy uskarżają się na straty i niedobór wynikły wskutek zawiedzionych oczekiwań. Tak było i w roku przeszłym. Przeszłoroczne powodzenie i klęski w kraju i w całej Polsce, oddziaływały niekorzystnie na zakłady kąpielowe krajowe w wysokim stopniu. Dwa lata ostatnie, były rzeczywiście klęskami dla zdrojowisk krajowych, co jest rzeczą powszechnie wiadomą. A dwa lata klęski, w zakładach krajowych będących dopiero w okresie rozwoju,

mogą wyrodzić klęskę ogólnego ich upadku, albo przynajmniej odroczyć ich postęp na lat kilka lub kilkanaście.

Zwracamy na to uwagę i naszych władz, na których ciąży obowiązek protegowania świeżo powstających zakładów przemysłowych, jakimi są po części zakłady kąpielowe, a przynoszących coraz to wyższe podatki. Podatki za rok przeszły i bieżący w naszych zdrojowiskach, nie powinny być te same, jak lat dawniejszych, bez porównania lepszych od dwóch lat ostatnich. Zwracamy na ten fakt szczególniejszą uwagę. Skoro bowiem w rolnictwie, uwzględniane bywają klęski elementarne przy wymiarze podatków, to należałoby również w zdrojowiskach uwzględnić klęskę złego sezonu, która nie jest tajemnicą. Może bowiem i wysokość podatków i innych dani, przyczynić się również obok innych klęsk do podcięcia nóg temu lub owemu zdrojowisku. A takie wypadki mogą się zdarzyć, gdyż i byt zdrojowiska—pomimo jego niezaprzeczenie znakomitych własności leczniczych — podległy jest rozmaitym okolicznościom, na które baczyć należy, a co jest obowiązkiem wszystkich obywateli kraju i państwa.

Nowe sposoby napełniania flaszek wodą.

Razem z innemi specjalnemi umiejętnościami postępuje naprzód szybkim krokiem także i balneotechnika. Kto badał ostatnimi czasy jej postępy i kto sobie zadał pracy nad wytworzeniem obrazu tego postępu, ku czemu posłużyć mu mogły np. rozmaite wystawy higieniczne i balneologiczne ostatnimi czasy urządzone, ten przyznać musi, iż w dziedzinie balneotechniki postęp jest widoczny. — Wystawy w Frankfurcie, Berlinie i t. d., a w tym roku w Peszcie miały piękne okazy tego postępu balneotechniki.

Jedną z ważnych spraw balneotechniki, należącej dotąd jeszcze do niezupełnie rozwiązanych, należy bez zaprzeczenia sprawa napełniania flaszek wodą mineralną, a szczególniejszą taką, która pod wpływem działania powietrza atmosferycznego lub światła podlega rozkładowi.

Na ostatniej wystawie higienicznej w Berlinie w pawilonie marienbadzkim, wystawiony był przyrząd do napełniania flaszek wodą mineralną Bachmana, zasługujący na uwagę. Ten przyrząd ma kosz przymocowany do drążka na duże flaszki, które napełniają się w studni wody mineralnej. Delikatne sitko powstrzymuje możliwy przypływ nieczystości do flaszki, a piszczałka umieszczona nad każdą flaszką daje sygnał po napełnieniu jej wodą mineralną.

Flaszki służące do napełnienia wody są jeszcze zrobione niż dotąd używane. Flaszki szersze szyjki, a w tej, tuż ponad miejscem korka u dołu kończy zatkanie flaszki, jest umieszczony z boku maleńki otworek, grubości igły. Ten otworek służy do wypchnięcia przezeń powietrza, zawartego w szyjce flaszki podczas korkowania. Sam zaś otworek zamyka się po zakorkowaniu flaszki jej korkiem, tak, iż korek dochodzi przytem prawie do samej powierzchni wody, zawartej we flasce. Główną więc rzeczą przy tym przyrządzie całym jest konstrukcja flaszki. Wody mineralne napełnione do flaszek na próbę tym nowym sposobem a wystawione na działanie światła i słońca, podczas kilku miesięcy nie podległy rozkładowi i były czyste, co można było widzieć dokładnie, gdyż flaszki były zrobione z białego szkła.

Na uwagę zasługuje również napełnianie flaszek wodą sposobem Dra Riefenstahla.

Wiadomo, iż wody żelaziste podlegają dosyć prędkiemu zepsuciu. Okres psucia się wód żelazistych nie jest jednaki, zależy to bowiem od wielu okoliczności. Pewną jest jednak rzeczą, iż psucie się wód żelazistych następuje z jednej strony przez odkwaszenie powietrzem atmosferycznem zawartych w wodzie połączeń żelaza z kwasem węglowym, przez co stają się sole żelazowe nierozpuszczalne we wodzie i opadają na dół flaszki lub osadzają się na jej ścianach,—z drugiej zaś strony garbnik zawarty w korku a stykający się z wodą żelazistą, psuje ją również. Po dłuższym czasie rozpuszczają się wprawdzie te osady znowu na powrót we wodzie, jednak potrzeba na to czekać kilka miesięcy;—i zależy to od ilości zawartego we wodzie kwasu węglowego. Czemu więcej bowiem woda żelazista ma wolnego kwasu węglowego, tem prędzej następuje roztrwanie się osadu.

Aby tym niedogodnościom zapobiedz, zrobił dr. Riefenstahl przyrząd, wypychający zupełnie powietrze z flaszki i oddzielający korek od styczności z wodą przez podłożoną płytkę pod korek z cerezyny lub staniolu, który ma zastosowanie przy wielkich rozsyłkach wód. Woda w ten sposób napełniona ma się doskonale utrzymywać przez dłuższy przeciąg czasu. Dodaje przytem Riefenstahl, iż z powodu działania ciepła i zimna na szkło i stąd powstałego rozciągania się i kurczenia szkła, wytwarza się próżnia ponad wodą, która jednak naraz się wypełnia wolnym kwasem węglowym. Analizy chemiczne udowodnić bowiem miały, iż w wytworzonej próżni podkorkowej nie ma zupełnie powietrza atmosferycznego, przyczem woda była zupełnie nie zmieniona.

Życzyłoby należało, aby ten lub ów zakład zdrojowy wypróbował oba sposoby napełniania flaszek wodą mineralną, a doświadczenia zrobione na tej

drodze doprowadziłyby może do właściwego wyniku, wskazującego najlepszy sposób napełniania wód mineralnych.

Ba. Bl.

Korespondenecy z polskich zdrojowisk.

Busk 30 sierpnia.

Źródła buskie znane są od lat przeszło stu. Odkrył je przypadkiem, podczas poszukiwania soli, Włoch Carosi, jednakże kąpiele w właściwym tego słowa znaczeniu, istnieją dopiero od lat niespełna czterdziestu.

Natura wód jest siarczano solano-jodowa, analiza dokonana w r. 1881 przez B. Smolewskiego dowodzi, iż należą one do najsilniejszych ze znanych w Europie.

Chorzy na żoły, reumatyzm, paraliż, newralgie, przymiot, choroby skórne, zatrucia metaliczne, znajdują tu częstokroć uzdrowienie, a zawsze polepszenie.

Zakład obecnie przedstawia się wcale pokaźnie.

Dzięki ułatwionej komunikacji, napływ chorych stał się daleko liczniejszym, a zarząd przewidując wzrost zakładu, przygotował się odpowiednio do pożądanego najazdu zwiększonych zastępów gości; tak w gmachu kąpielowym, jak i na całym terytorium zakładu, poczynione zostały różne udogodnienia.

Szkoda, że do kategorii tych udogodnień zaliczyć nie możemy lepszego zaopatrzenia czytelników.

Liczba dzienników jest bardzo niedostateczną skutkiem czego wiele osób, nie mogąc dobić się do pism, musi poprzestawać na przyglądaniu się czytającym współkuracuszom.

Koniecznej reformy wymagałby także szpital św. Mikołaja.

Institucya pozostaje pod zarządem gminy, nie zaś, jakby należało sądzić, zakładu kąpielowego, z czego wynikają nieustanne nieporozumienia, bynajmniej niekorzystne dla chorych.

Zakład posiada lekarzy w osobie dzierżawcy dra A. Dobrzańskiego, tudzież doktorów stałego zdrojowego J. Dymnickiego i sezonowego J. Majkowskiego.

Staraniem dra Dobrzańskiego w dniu 24 lipca r. b. założono kamień węgielny pod mającą niezadługo powstać kaplicę katolicką.

Nazajutrz na cel powyższy odbył się bal, w którym przyjęło udział 60 par tancerzy, zaś w kilka dni później teatr amatorski znakomicie zasilił fundusz budowy.

Busk posiada na usługi gości aż dziewięć jałdodajni, nie odznacających się zbytnią drożyzną,

ujemną ich stroną jednakże jest wiecznie jednakowe menu. Pomimo nieustannych protestacyj, niepodobna restauratorów przekonać, że konieczność zmiany posiłku nie jest kaprysem, -lecz fizyologiczną potrzebą organizmu.

Zasługuje także na uwagę brak wieszadeł do odzieży, skutkiem czego kąpielnicy jadają w paltoch i kapeluszach.

Obie pomienione niedogodności są jeszcze za- bytkami utartej a trudnej do wykorzenia rutyny.

Zarząd kąpielowy, wywdzięczając się za poparcie publiczności, solennie przyobiecuje wprowadzenie w roku przyszłym takich udogodnień jak: powiększenie ilości mieszkań, ogrodzenie sztachetami całego terytorium kąpielowego oraz bezpośrednią komunikację z Buska do dworca kieleckiego.

Pogodę mieliśmy fatalną; deszcz i wichry, które trwały blisko dwa tygodnie, czyniły niepodobnymi wycieczki do Ojcowa i Pieskowej skały.

Obecnie aura zesłała upragnione promienie słoneczne.

Liczba gości przechodzi tysiąc, przybyłych z Warszawy i różnych stron Królestwa.

Ze świata artystycznego bawili tu jedynie pp. Ostrowscy, którzy już wyjechali i p. Prażmowski.

Dnia 8go b. m. odbyła się tu loterya fantowa z wielkiem powodzeniem.

Zanotować w końcu winienem, że ku zmar-twienu kuracuszów, ulubiony świerk przed kursalem bez widocznej przyczyny usechł, a za jego przy-kładem niestety, kilka cienistych akacyj...

Krynica, 3 września.

„Lecą liście z drzewa“... a z Krynicy goście w strony rodzinne uciekają... Nie wszyscy jeszcze, to prawda, lecz codziennie zmniejsza się gromadka kuracuszów. Powiedły liść na drzewie i opadający na ziemię, przypomina jesień mimowoli, a z nią przypomina się powrót do gniazda własnego, do kąta ciepłego. A przecież jesień, ta polska jesień, mająca tyle uroku, tyle poezji w sobie — ta jesień bywa piękną i w naszych ukochanych górach krynickich. Więc nie spieszcie się tak bardzo do domu, mili nam goście, a tem milsi, żeście jedni z ostatnich... Ostatni bowiem goście łączą z sobą przedłużenie sezonu — odpychają od siebie oficjalny koniec jego, więc czem większe są siły odporne w tym razie, tem milsze są one nam wszystkim!...

Skoro nie spieszą się do domu goście z za Atlantyku, z dalekich krain, to my bliżsi domu, możemy jeszcze poczekać na piękną górska jesień rozwiniętą w całej pełni. Szanowna pacjentka Dra Lorentskiego z Buenos-Ayres, bawi jeszcze w Kry-

nicy — a daleka czeka ją droga do domu. Parowiec zaczeka — morze nie zamarźnie, Jankesy amerykańscy oczekiwać będą cierpliwie powrotu naszego gościa ze stron dalekich, aby dowiedzieć się od niego, że stara Europa żyje jeszcze i że ma sławne wody w górach karpackich. Więc siedźmy tu szczęśliwie, jak możemy najdłużej, a wyjdzie nam to wszystkim na zdrowie. Jeżeli mówię *wszystkim*, to rozumię pod tem tak szanownych gości kąpielowych jak i właścicieli domów, skrzywionych, trochę na niesławny wynik sezonu kąpielowego.

Bo też taki właściciel domu w Krynicy jest pożałowania godny. Ma nietylko dom drewniany, wylakierowany i świecący się z daleka, lecz również ma i kieszeń wylakierowaną: gładką, nic nie chwytającą i świecąca pustkami.... Krynica bowiem ma tę właściwość, iż ma wiele źródeł takich, które zasilać trzeba ciągle... woreczkiem...

Lecz dajmy temu pokój. Dobre to ruskie przysłowie: Wodu warysz, woda bude“. — Mamy wodę i mieć będziemy wodę!... Robi ona zbawienny skutek tylko dla obcych, dla gości, bo tutejsi obywatele jako przyzwyczajeni do niej — nie widzą dotąd jakos jej zbawiennych skutków... w swoich lakierowanych kieszeniach.

Skończmy utyskiwania—a przejdźmy do zabaw. Bawimy się jeszcze w Krynicy. W przeszłą sobotę dnia 29 sierpnia, odbyła się zabawa tańcząca w sali „pod barankiem“ na cel dobroczynny, mianowicie na dochód „Stowarzyszenia imienia Henryka Schmitta, ku wspieraniu ubogiej młodzieży szkolnej“. Bawiono się wybornie prawie do rana, chociaż udział w tej zabawie ze strony gości kąpielowych był słaby. Dlaczego się to stało, nie wiemy. Po części było to zapewne z powodu deszczu i dnia nieprzyjemnego. Bawiono się jednak pomimo tego doskonale w dzieśnięć par i nie zważano wcale na deszcz i... resztę nieobecnych.

Nieobecność „nieobecnych“, oddziaływała tylko na kilku panów — którzy widząc przerażający brak pacjentów na zabawie—czemprędzej urządzili „nogę“, a złośliwi twierdzą: iż stało się to w celu dowiedzenia się, ażali naprawdę nie wyjechali wszyscy pacjenci z Krynicy, gdyż nie było ich na sali, a być byli powinni, albowiem powiedziano jest: „Wspieraj bliźniego twego na sali balowej a nie pod jej oknami“!...

Ze zdrojowisk zagranicznych.

Kreuznach. W roku bieżącym z pomiędzy zagranicznych gości bawi tu najwięcej Francuzów. Z Paryża przybyli w ostatnich dniach: ks. de Mou-

chy z żoną, ks. Poix i księżna de Santena. Z Londynu przybył admirał W. Gordon. W przeszłym tygodniu odbyła się tu wycieczka wodą, druga w tym roku. Ubrana zielenią i lampionami kolorowemi flotylla, popłynęła do salin oświetlonych ogniami bengalskimi. Piękna noc i muzyka dodawała uroku tej nocnej wycieczce. Z powrotem zajaśniał także w ogniu bengalskim „Tempelchen“ z okolicznemi skałami i „Kauzenburg“. Tysiące ludzi przypatrywało się temu pięknemu obrazowi. Były tu również produkcje spirytysty S. Cumberlanda, jak również i żegluga powietrzna balonem areonauty Karola Securiusa.

W Szmeksie bawi rodzina arcyksięcia Józefa. Dwaj synowie arcyksięcia bawią tu już od dawna, a arcyksiężniczka Klotylda z trzema córkami przybyła niedawno. Arcyksiężniczce tak się tu spodobał pobyt, iż zakupiła plac budowlany w objętości trzech morgów, z zamiarem postawienia willi o 12 pokojach i budynku na pomieszczenie służby. Architekt Majunke, otrzymał już polecenie wygotowania planów odpowiednich.

W Arco przepędzi tegoroczną zimę, arcyksiążę Karol Salwator z rodziną. Ku temu celowi wynajęto już jedną willę.

W kąpielach Berka odbyły się wybory burmistrza. Na tę posadę było aż 240 ochotników. Czterech z tych kompetentów miało równość głosów i dopiero ścisłejszy wybór musiał być przeprowadzony.

Iszl. Dnia 18 sierpnia w dzień urodzin cesarza Austro-Węgier, przybyli tu król Chrystian IX, księżę Waldemar duński, król Grzegorz I i ks. Cumberland. Na dworcu oczekiwał ich br. Mondel. W kilka dni później przybyła Aleksandra księżna Walji z córkami. Cesarzowa Elżbieta przybyła tu znowu z Kromieryża, i zabawi do 8 lub 9 września.

W Ostendzie nakazał król belgijski na przestrzeni 15 hektarów, założyć plantacje drzew i kasztanów, aby goście kąpielowi mieli więcej cieni-tych spacerów i miejsca do zabaw towarzyskich.

Z Pfäffers donoszą iż tamtejsze źródło straciło wiele nietylko na obfitości, lecz także i na ciepłocie. Troje łaźni jest zupełnie zamkniętych, a tylko jedna łaźienka o 24 gabinetach jest otwartą. Ciepłota wody w basenach, wynosi obecnie zaledwie 24.5° R., podczas gdy dawniej wynosiła 28° R. — Wiele dawniejszych gości kąpielowych, nie przybyło już tego roku.

Drobne wiadomości.

P. Teodora Matejko, małżonka naszego Mistrza, przybyła do Krynicy w przeszłym tygodniu i zabawi tu dłuższy czas. P. Matejko zajęła mieszkanie w „Willi białego orła“.

Plany domu zdrojowego (Kurhauzu) w Krynicy, jak się dowiadujemy nadeszły już z ministerstwa do Dyrekcyi domen i lasów rządowych we Lwowie. Szczegółowe te plany wraz z kosztorysami są już ostatecznie zatwierdzone, więc prawdopodobnie w najkrótszym czasie budowa rozpoczętą będzie.

Ze Szczawnicy donoszą, że w dniu 21 sierpnia drużyna artystów lwowskich, dających tam przedstawienia powróciła do Lwowa, z żalem pożegnana przez publiczność, która straciła jedną z najprzyjemniejszych rozrywek. Oprócz reunionów zwykłych na Miodziusiu i u Oleksego, w dniu 22 sierpnia urządzono zabawę tańczącą, która się bardzo dobrze udała i wbrew regulaminowi, przeciągnęła aż za północ. Zresztą sezon kuracyjny dobiegł już do końca. Przy zdrojach spotyka się codzień mniej „strojnych w powaby“, w zamian za będące na porządku dziennym ciepłe palto, cache nez, a nawet kalosze. Zwiędłe liście i zimowe palto, oto „memento“, że trzeba wracać ostatkiem do domu.

Przejazd przez granicę rosyjską jak nam zakomunikowano urzędownie, podlega obecnie z powodu szerzenia się cholery w Hiszpanii, niektórym przepisom, co do dezynfekcyi pakunków podróźnych. Osoby więc wyjeżdżające z naszych zdrojowisk, niechaj się zaopatrzają na każdy wypadek, w poświadczenie iż wyjeżdżają z miejsc nie dotkniętych cholera. Takie poświadczenie należy wziąć od zarządu zdrojowiska.

W cerkwi krynickiej, dopełnił ks. prałat Wiktor Żegiestowski, chrztu na młodej izraelitce nazwiskiem Sprince Führer. Młoda neofitka otrzymała na chrzcie odbytym 27 bm. według obrządku grecko katolickiego, imię Marya. Chrzest odbył się z pewną okazałością, gdyż był to dzień świąteczny.

Stali mieszkańcy Krynicy ponosić muszą nieraz takie ciężary w rozmaitych składkach, daninach itp. o jakich nie mają wyobrażenia mieszkańcy innych miejscowości. Do utrzymania miejscowej szkoły polskiej, muszą się przyczyniać składkami wybieranymi od tutejszych obywateli, bez względu na to, czy mieszkają tu w zimie lub nie, jeżeli tylko mają w Krynicy swoje domy. Składki takie są rzeczywiście rażące, w obec tego, iż przecie płacą tutejsi obywatele tak samo podatki, jak wszędzie w całym państwie. A podatki te nie są niskie. Płacimy więc tutaj drugi podatek obok podatku państwowego, w którym mieści się także jakiś podatek szkolny. Nie koniec na tem. Musimy jeszcze utrzymywać za pomocą składek, stróża nocnego, dziada kościelnego, składać się na wysyłanie rozmaitych deputacyj, petycyj itp. w obronie własnych interesów. To trochę za wiele na tych kilku stałych mieszkańców krynickich.

Cóż jednak powiedzieć musimy o konkurencyi kościelnej i rozkładzie tego ciężaru na obywateli krynickich. Prosimy posłuchać jak się rzecz ma. W pobliskiej Muszynie (miasteczko) jest parafialny kościół i plebania przy tym kościele. Krynica należy do parafii muszyńskiej, a chociaż ma swój kościółek i swego księdza — obowiązane

pełnić obowiązki kapłańskie wprowadzie tylko podczas sezonu kąpielowego, lecz pełniącego te obowiązki także i przez cały rok — to przecież obowiązana jest, jako należąca do parafii muszyńskiej, ponosić ciężary kosztów utrzymania w dobrym stanie budynków plebańskich i kościoła w Muszynie, wraz z Muszyną, Żegiestowem i c. k. zarządem dóbr i lasów rządowych w Muszynie, czyli tak zwaną Kamerą.

Obecnie potrzebną jest niezbędnie reperacya budynków plebańskich a względnie i kościoła. Rozłożono więc koszta tej reperacyi w ten sposób, że Krynica ma płacić 1090 zhr., Żegiestów 250 zhr., Kamera około 550 zhr., a Muszyna 550 zhr. Krynica więc, nie używająca kościoła i nie mająca go w miejscu, lecz o 11 kilometrów odległości, płacić ma dwa razy tyle co Muszyna. Lecz mniejsza o to — wypłynęło to ze stosunku płaconych podatków bezpośrednich. W Krynicy jednak, mają się przyczynić do spłacenia powyżej wymienionej kwoty, tylko ci obywatele obrządku rzym. kat., którzy mieszkają tu *przez cały rok, tj. i w zimie*. A takich obywateli policzyć można na palcach. *Są więc tacy, którzy mają płacić do 170 zhr. i to w jednym roku*. Obok więc różnych danin, składek itp. o jakich wyżej mówiliśmy, to trochę za wiele!. Lecz pytamy się, skądże ci biedacy, którzy są stróżami Krynicy przez cały rok, mają obowiązek płacenia za tych, którzy tylko po to tu przyjeżdżają, aby podczas sezonu kąpielowego wyciągnąć możliwe dochody z domów i wracać czempredziej na swoje stanowiska zimowe? A takich letnich obywateli tutejszych jest spora liczba i mają największe domy w Krynicy. Taki rozkład powinien być bezwarunkowo zmieniony.

Jeżeli jeszcze weźmiemy to na uwagę, że do obliczenie ogólnej sumy (1090 zhr.) przypadającej na obywateli zakładu kąpielowego w Krynicy, wzięto za podstawę sunę opłacanych podatków przez *wszystkich* obywateli, a więc tych, którzy tu mieszkają stale przez cały rok — i tych którzy mieszkają tu tylko w lecie, a opłatę wyżej wymienionej kwoty pieniężnej rozdzielono tylko wyłącznie na obywateli mieszkających tu *przez cały rok* — to takie obliczenie trudno nazwać słusznem i dobre.

A już nie wiemy, jaki zachodzić może stosunek między pewnym obywatelem krynickim, mającym tu dwa domy o 32 pokojach, na którego według powyższego rozkładu przypada do płacenia około 170 zhr. — *a między całym zakładem kąpielowym w Żegiestowie, mającym płacić tylko 250 zhr.!!* Sądźmy iż ten biedny obywatel krynicki, zamieniłby się chętnie na dochody z Żegiestowa i zapłaciłby wtedy, nie tylko 250 zhr., lecz o wiele więcej.

Obarczenie takimi ciężarami, dźwigający się zakład zdrojowy — to rzeczywiście co najmniej dziwne i trudne do uwierzenia.

Nie dosyć na tem. Wkrótce ma się budować dom na pomieszczenie szkoły polskiej w tutejszym zakładzie kąpielowym. Budynek ten będzie kosztował do 4000 zhr., co znów muszą zapłacić obywatele zdrojowiska. Jest więc nadzieja, iż w roku przyszłym znowu opłacać przyjdzie nowe ciężary — które rzeczywiście są wielkimi ciężarami, a tem większymi w obec złych sezonów, następujących jeden po drugim.

Co czeka w obec tego obywatele krynickich, co czeka zakład kąpielowy?... Przyszłość to pokaże. Różnych jednak nadzieji nie może mieć zakład nasz, skoro jego mała garstka stałych obywateli tak jest nękaną rozmaitemi coraz to nowymi daninami i ciężarami, przechodzącymi siły tych obywateli.

Ogólna lista gości.

Po dzień zamknięcia numeru tygodnika naszego wykazują, obce listy gości, następującą ilość osób, w bieżącym sezonie kąpielowym:

Aussee	5.572	osób
Baden-Baden	40.516	"
Bilin	142	"
Busko	1.205	"
Cieplice-Trenczyn	3.212	"
Cudowa	1.133	"
Francensbad	7.802	"
Gastein	4.615	"
Gräfenberg	1.749	"
Jaworze	503	"
Iszl	11.222	"

Iwonicz	1.451	
Kaltenleutgeben	632	
Karlsbad	25.14	"
Krynica	2.694	"
Lipik	1.037	"
Marienbad	11.844	"
Reinerz	3.084	"
Szczawnica	2.825	"
Szmeks	2.247	"
Truskawiec	866	"
Vöslau	3.502	"
Wildbad	6.200	"

Upraszamy szanowne zarządy zdrojowisk, o łaskawe nadsyłanie nam najdalej do środy w każdym tygodniu, swych wykazów, obejmujących bawiącą ilość osób w poszczególne zdrojowiskach.

Nadesłane.

Choroby wszelkiego rodzaju, szczególnież zaś: **nerwobóle, epilepsya, cierpienia żołądkowe, nerwowy szum w uszach, strzykanie w uszach i głuchotę, bóle głowy, migrenę, blednicę i sparalizowanie**, leczymy naszą znaną w świecie, racjonalnie powną metodą. **W chorobach piersiowych i astmie**, wykazaliśmy już po czterech tygodniach kuracyi, najbawienniejsze postępy. Upraszamy zgłosić się do nas z zaufaniem, przy szczegółowem sprawozdaniu z choroby, załączając markę pocztową na odpowiedź.

9, (3-3).

Klinika prywatna "FREISAL" w SALZBURGU. (Austria).

XV. Lista gości zdrojowych w Krynicy przybyłych od 27 do 3 września 1885 r.

Liczba porządkowa	Imię, nazwisko i godność	Zkąd przybywa	Pomieszkanie	Ilość osób
1368	Hryniewicz Bruno urzędnik pocztowy	ze Lwowa	pod Wandą	1
1369	Grünberg Szymon, obywatel z córką	z Brodów	w Willi Ułana	2
1370	Stroynowska Marya, obywatelka ze służącą	z Miechnowic	w Łazienkach	2
1371	Matejko Teodora, żona dyrektora szkoły sztuk pięknych ze służącą	z Krakowa	w Willi białego Orła	2
1372	Wiślicka Freida, żona kupca ze służącą	z Warszawy	pod 3 Koronami	2
1373	Kędziński Stanisław, ziemianin	z Miryszowa	pod Cisem	1
1374	Kaczkowski Karol, urzędnik	z Warszawy	pod Rybą	1
1375	Puszy Lucyna, żona przemysłowca z córką	" "	w Łazienkach	2
1376	Dr. Zelechowski Kaźmierz, adwokat	z Nowego Sącza	pod Trąbką	1
1377	Schtok Hane Freide, domokrażniczka	z Birczy	u Luftgłasa	1
1378	Pankoff Dymitr, urzędnik przy Warszawskim Gubernatorze	z Warszawy	pod Matką Boską	1
1379	Kwiatkowska Stefania, właścicielka ziemiska z Zofią Zamorską	z Lubojna (Kr. Pol.)	w Witoldówce	2
1380	Łagodziński Teodor, właściciel dóbr	z Częstochowy	u Nodzyńskiego	1
Razem rodzin			13 osób	19
Oprócz powyżej wyszczególnionych przybyło niekurujących się			" 2	" 2
Suma poprzedniej listy			1414	2673
Ogólna ilość od 15 maja do 3 września 1885			1429	2694